

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 29.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Антония Славова, като разгледа дело номер **4799** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. П. Л. от гр. П. срещу Заповед № 146/10.06.2010 г. на Изпълнителния Д. на Изпълнителна А. по Р. и А., с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл, във връзка с ПМС № 95/18.05.2010 г. е прекратено служебното правоотношение на оспорващия, заемал длъжността „Главен инспектор”, считано от 14.06.2010 г.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи се, че не е налице реално съкращаване на длъжността и функционалните задължения, присъщи на длъжността, които са продължили да съществуват. Твърди се, че не се установява фактическия състав на разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, изискващ наличието на две кумулативни предпоставки – заличаването ѝ като нормативно определена длъжност и като съвкупност от функции, права и задължения. В проведеното по делото открито заседание, оспорващият Л. се явява лично, като поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването, в лицето на Изпълнителния Д. на Изпълнителна А. по Р. и А. не се явява, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа

страна, следното:

Между страните не се спори, че със Заповед № 00-94 от 01.04.2002 г. на Изпълнителния Д. на Изпълнителна А. по Р. и А., Р. Л. е назначен на длъжност „Главен инспектор” с ранг V младши в Териториално звено „Риболовен Надзор” – гр. П..

Със заповед № ЛС – 02-18/01.11.2004 г. на Изпълнителния Д. на Изпълнителна А. по Р. и А., оспорващият е преназначен на длъжност „Главен инспектор” в Териториално звено „Риболовен Надзор” – гр. П..

Видно от формуляра за оценката на индивидуалното изпълнение за периода 01.12.2008 г. до 01.12.2009 г., служителят е получил оценка – „2” – „Изпълнението е над изискванията”.

Със заповед № РД – 719/02.06.2010 г. на Изпълнителния Д. на Изпълнителна А. по Р. и А. е утвърдено длъжностно разписание на Изпълнителна А. по Р. и А., в сила от 03.06.2010 г.

Със заповед № РД – 734/07.06.2010 г. на Изпълнителния Д. на Изпълнителна А. по Р. и А. е утвърдено длъжностно разписание на Изпълнителна А. по Р. и А., в сила от същата дата.

Преценявайки наличието на материалноправните предпоставки по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и във връзка с Постановление № 95 на МС от 18.05.2010 г., Изпълнителния Д. на Изпълнителна А. по Р. и А. е издал оспорената заповед.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на Р. Л. лично, видно от саморъчния подпис, положен върху приложения по делото екземпляр, на 11.06.2010 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 24.06.2010 г., /вх. № 12552/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, засягащ негови права и законни интереси и следователно подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

С постановление № 95 на МС от 18.05.2010 г. за приемане на Устройствен правилник на Изпълнителната А. по Р. и А. и за закриване на Изпълнителната А. по хидромелиорации към министъра на земеделието и храните /в редакция от 01.06.2010 г./, обн., ДВ, бр. 41 от 1.06.2010 г. е приет нов устройствен правилник на Изпълнителната А. по Р. и А., съгласно който числеността на персонала в агенцията е общо 304 щатни бройки, като числеността на държавните служители в специализираната администрация е 260 щатни бройки. Съгласно действащия до този момент Устройствен правилник на Изпълнителна А. по Р. и А., приет с ПМС № 51 от 17.03.2008 г., обн., ДВ, бр. 32 от 25.03.2008 г., в сила от 25.03.2008 г., отм., бр. 41 от 1.06.2010 г., числеността на персонала в агенцията е била общо 340 щатни бройки, като числеността на държавните служители в специализираната администрация е бил 299 щатни бройки.

Съгласно чл. 11 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, ръководителят на администрацията утвърждава длъжностно

разписание по образец съгласно приложение № 1. В длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията, при спазване на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, разпоредбите на наредбата и специфичните изисквания, определени с нормативен акт.

На основание на посочените норми компетентният административен орган е утвърдил и длъжностното разписание на Изпълнителна А. по Р. и А., в сила от 07.06.2010 г. Длъжностното разписание на процесната администрация, утвърдено със заповед № РД – 719/02.06.2010 г. не е издадено на основание посочения по-горе устройствен правилник, утвърден с постановление № 95 от 18.05.2010 г. на МС, тъй като същото е обнародвано в ДВ бр. 41 от 1.06.2010 г. и съгласно чл. 5, ал. 5 от Конституцията на Република Б не е било влязло в сила.

Видно от длъжностното разписание от 07.06.2010 г. длъжността „Главен инспектор” – длъжностно ниво Бб по Единния класификатор на длъжностите в сектор „Р. и контрол” – гр. П., при регионален център „Р. и контрол – Ц Б” вече не е съществувала след тази дата. Дефиницията на понятието "длъжност в администрацията" се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 5.03.2004 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, бележите на понятието "длъжност в администрацията" са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Длъжността "главен инспектор" е свързана с осъществяването на контролни функции по прилагане на законодателството в дейността на администрацията и на други физически или юридически лица и с изготвянето на анализи и отчети във връзка с контролната дейност, като главният инспектор носи пряка отговорност за съставяните от него актове, както и за действията си в изпълнение на длъжността. Такава длъжност е заемал жалбоподателят, до прекратяване на служебното му правоотношение.

С влизането в сила на новото длъжностно разписание е извършено действително съкращение на длъжността "Главен инспектор" в сектор „Р. и контрол” – гр. П., при регионален център „Р. и контрол – Ц Б”. В тази връзка не е основателно, релевираното от оспорващия възражение, че функциите присъщи на длъжността не са били премахнати, а са се изпълнявали от останалите в сектора служители. Дори това да е така, следва да се отбележи, че е налице съкращаване на длъжността не само в случаите на премахване на присъщите ѝ функции, а и в случаите, когато те продължават да се изпълняват, но от служители, заемащи друга длъжност.

В разглеждания случай е видно, че не е правен подбор, но такъв не е бил необходим, тъй като в администрацията, в която е работил Л. не е имало други служители, заемали длъжността „главен инспектор”. В тази връзка е неоснователно и твърдението, че длъжността „главен инспектор” е съкратена само в сектор „Р. и контрол” – гр. П., при регионален център „Р. и контрол – Ц Б”, което е израз на личното и тенденциозно отношение на началника на сектора към Л.. При внимателния преглед на длъжностното

разписание се установява, че такава длъжност не съществува и в други регионални сектори – С, С, К и Л. Съгласно чл. 14, ал. 4 от Устройствения правилник на Изпълнителната А. по Р. и А., изпълнителният Д. на агенцията определя числеността на всеки сектор "РК" с длъжностното разписание на агенцията в зависимост от географското разположение на областта, наличните рибностопански обекти в нея, специфичните особености и историческото присъствие на риболова и аквакултурата в региона и др., т.е. органът по назначаване има право оперативна да прецени, какви длъжности ще съществуват в съответните териториални звена на процесната администрация. Тази преценка е по целесъобразност, тъй като има отношение единствено към оптимизиране на изпълнението на служебната дейност и не се проверява от съда при оспорването на административния акт.

Неотносимо в случая е, че при периодичното атестиране, Л. е получил оценка за периода 01.12.2008 г. – 01.12.2009 г. – „2” – „Изпълнението е над изискванията”. Това обстоятелство би имало значение при положение, че служебното отношение е било съкратено на друго основание, например чл. 107, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, а не поради съкращаване на длъжността

Доводът за непосочването на срока и органа пред който може да се обжалва заповедта действително съставлява нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 7 от АПК. То обаче не е съществено, тъй като чл. 140, ал. 1 от АПК предвижда точно какви са последиците от извършването му - удължаване на срока за обжалване на акта.

От направените разсъждения следва единствено възможния извод - оспорената заповед е издадена е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с целта на закона и при правилно тълкуване и приложение материално-правните разпоредби, поради което следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че ответникът по оспорването не е поискал такива, на същия следва да се присъдят разноси.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. П. Л. с адрес: гр. П., У. „В. А.” № 1., . 1 срещу Заповед № 146/10.06.2010 г. на Изпълнителния Д. на Изпълнителна А. по Р. и А., с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 ЗДСл, във връзка с ПМС № 95/18.05.2010 г. е прекратено служебното правоотношение на оспорващия, заемал длъжността „Главен инспектор”, считано от 14.06.2010 г.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.